

Πρώτη ή Θεοτόκος είδε τὸν Ἀναστάντα (Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἁγ. Γρηγόριος Παλαμᾶς / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ὁρθοδοξία και Ὁρθοπραξία](#)

Μυροφόρες εἶναι οἱ γυναῖκες ποὺ ἀκολουθοῦσαν τὸ Κύριο μαζί με τὴ Μητέρα του, ἔμειναν μαζί της κατὰ τὴν ὥρα τοῦ σωτηριώδους πάθους καὶ φρόντισαν νὰ ἀλείψουν με μύρα τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

Όταν δηλαδή ο Ίωσήφ και ο Νικόδημος ζήτησαν κι' έλαβαν από το Πιλάτο το δεσποτικό σῶμα, τὸ κατέβασαν ἀπὸ τὸ σταυρό, τὸ περιέβαλαν σὲ σινδόνια μαζί με ἐκλεκτὰ ἀρώματα, τὸ τοποθέτησαν σὲ λαξευτὸ μνημεῖο κι' ἔβαλαν μεγάλη πέτρα πάνω στὴ θύρα τοῦ μνημείου, παρευρίσκονταν θεωρώντας κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴ Μᾶρκο ἢ Μαρία ἢ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία ποὺ καθόταν ἀπέναντι τοῦ τάφου. Ἄλλη Μαρία ἐννοοῦσε ὅπωςδήποτε τὴ Θεομήτορα. Δὲν παρευρίσκονταν μόνο αὐτές, ἀλλὰ καὶ πολλές ἄλλες γυναῖκες, ὅπως ἀναφέρει καὶ ὁ Λουκᾶς.

Ἡ ἀνάσταση τοῦ Κυρίου εἶναι ἀνανέωση τῆς ἀνθρώπινης φύσεως καὶ ἀνάπλαση καὶ ἐπάνοδος πρὸς τὴν ἀθάνατη ζωὴ τοῦ πρώτου Ἀδὰμ ποὺ καταβροχθίσθηκε ἀπὸ τὸ θάνατο λόγω τῆς ἀμαρτίας καὶ διὰ τοῦ θανάτου ἐπανῆλθε πρὸς τὴ γῆ ἀπὸ τὴν ὁποία πλάσθηκε.

Όπως λοιπὸν ἐκεῖνον στὴν ἀρχὴ δὲν τὸν εἶδε κανεὶς ἄνθρωπος νὰ πλάττεται καὶ νὰ παίρνει ζωὴ, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχε κανεὶς ἄνθρωπος ἐκείνη τὴν ὥρα, μετὰ δὲ τὴ λήψη τῆς πνοῆς ζωῆς μεθ' εἰς ἐμφύσημα πρώτη ἀπὸ ὅλους τὸν εἶδε μὴ γυναῖκα, γιατί μετὰ ἀπὸ αὐτὸν πρῶτος ἄνθρωπος ἦταν ἡ Εὐα. Ἔτσι τὸν δεύτερο Ἀδὰμ,

δηλαδή τὸ Κύριο, ὅταν ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, κανεὶς ἄνθρωπος δὲν τὸν εἶδε, ἀφοῦ δὲν παρευρισκόταν κανεὶς δικός του καὶ οἱ στρατιῶτες ποὺ φύλαγαν τὸ μνημα παραγμένοι ἀπὸ τὸ φόβο, εἶχαν γίνει σὰν νεκροί, μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασι πρῶτη ἀπ' ὅλους τὸν εἶδε μία γυναίκα.

Ἐπὶ ἔτι καὶ ἄλλοι οἱ ἀποστόλοι ἀπὸ τοὺς εὐαγγελιστὰς, τὸ ὁποῖο θὰ ἀποκαλύψω στὴν ἀγάπη σας. Πραγματικὰ πρῶτη ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως ἦταν σωστὸ καὶ δίκαιο, εἶδε τὸν ἀναστάντα καὶ ἀπόλαυσε τὴν ὁμιλία του καὶ ἤγγισε τὰ ἄχραντα πόδια του, ἔστω καὶ ἂν οἱ εὐαγγελιστὰς δὲν τὰ λέγουν φανερά, μὴ θέλοντας νὰ φέρουν ὡς μάρτυρες τὴ μητέρα, γιὰ νὰ μὴ δώσουν ἀφορμὴ ὑποψίας στοὺς ἀπίστους. Ἐπειδὴ τώρα ὁμιλῶ πρὸς πιστοὺς θὰ διευκρινίσω τὰ σχετικὰ.

Ἀφοῦ λοιπὸν οἱ μυροφόρες ἐτοίμασαν τὰ μύρα καὶ τὰ ἀρώματα, κατὰ τὴν ἐντολή, τὸ Σάββατο ἠσύχασαν. Ὁ Λουκᾶς ἀναφέρει: «Τὴ πρῶτη τῆς ἐβδομάδος, ὄρθρο βαθύ, ἦρθαν στὸ μνημα, ἡ Μαρία Μαγδαληνή, ἡ τοῦ Ἰακώβου, ἡ Ἰωάννα καὶ ἄλλες μαζί τους.» Ὁ Ματθαῖος λέγει: «Ἄργα τὸ Σάββατο, ξημερώνοντας τὴν πρῶτη τῆς ἐβδομάδος καὶ δυὸ μυροφόρες προσῆλθαν.» Ὁ Ἰωάννης λέγει: «Τὸ πρωῖ, ἐνῶ ἦταν σκοτεινὰ καὶ ἦταν μόνο ἡ Μαρία Μαγδαληνή». Ἐνῶ ὁ Μάρκος ἀναφέρει: «Πολὺ πρωῖ τῆς πρώτης ἐβδομάδος καὶ ἦταν τρεῖς οἱ προσερχόμενες μυροφόρες.»

Πρῶτη τῆς ἐβδομάδος ποὺ ἀναφέρουν ὅλοι οἱ εὐαγγελιστὰς εἶναι ἡ Κυριακή. Ἄργα τὸ βράδυ, ὄρθρο βαθύ, πολὺ πρωῖ καὶ πρωῖ σκοτεινὰ ἀκόμη, ὀνομάζουν τὸ χρόνο γύρω ἀπὸ τὸν ὄρθρο, ἀνάμικτο ἀπὸ φῶς καὶ σκοτάδι. Φαίνονται βέβαια νὰ διαφωνοῦν κάπως οἱ εὐαγγελιστὰς μεταξὺ τους τόσο γιὰ τὴν ὥρα, ὅσο καὶ γιὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν γυναικῶν.

Οἱ μυροφόρες ἦταν πολλὲς καὶ ἦλθαν στὸν τάφο ὄχι μία φορά, ἀλλὰ καὶ δυὸ καὶ τρεῖς φορές, συντροφιά μὲν, ἀλλ' ὄχι οἱ ἴδιες. Κατὰ τὸν ὄρθρο μὲν ὅλες, ἀλλ' ὄχι τὸν ἴδιο χρόνον ἀκριβῶς.

Ὅπως ἐγὼ ὑπολογίζω καὶ συνάγω ἀπὸ ὅλους τοὺς εὐαγγελιστὰς, πρῶτη ἀπ' ὅλους ἦλθε στὸν τάφο τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἢ Θεοτόκος, ἔχοντας μαζί της τὴ Μαγδαληνὴ Μαρία. Τὸ συμπεραίνω ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστὴ Ματθαῖο. Γιατί λέγει, «ἦλθε ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ ἡ ἄλλη Μαρία», ποὺ ἦταν ὅπωςδήποτε ἢ Θεομήτωρ, «γιὰ νὰ δοῦν τὸν τάφο. Καὶ ἔγινε μεγάλος σεισμός, γιατί ἄγγελος Κυρίου ἦλθε, σήκωσε τὴ μεγάλη πέτρα ἀπὸ τὸ μνημεῖο καὶ κάθησε πάνω της. Ἦταν ἡ μορφή του σὰν ἀστραπή καὶ τὸ ἔνδυμά του λευκὸ σὰν χιόνι καὶ ἀπὸ τὸ φόβο τοὺς τaráχθηκαν οἱ φύλακες καὶ ἔγιναν σὰν νεκροί».

Νομίζω ὅτι γιὰ τὴ Θεοτόκο ἀνοίχθηκε ὁ ζωηφόρος τάφος (γιατί γι' αὐτὴ πρῶτη καὶ μέσω αὐτῆς ἔχουν ἀνοιχθεῖ σ' ἐμᾶς ὅλα, εἴτε στὸν οὐρανὸ εἴτε στὴ γῆ) γι'

αὐτὴν ἄστραψε ὁ ἄγγελος νὰ δεῖ τὸν ἄδειο τάφο καὶ τὸ μέγα θαῦμα τῶν ἐνταφίων χωρὶς τὸν ἀναστάντα Κύριο. Καὶ προφανῶς ὁ εὐαγγελιστὴς αὐτὸς ἄγγελος ἦταν ὁ Γαβριήλ, ποὺ ἀνάφερε τὴν ἀνάσταση δείχνοντας τὸ κενὸ μνημεῖο καὶ λέγοντας στὶς μυροφόρες νὰ τὴν ἀναγγείλουν στοὺς μαθητές. Καὶ τότε «ἐξῆλθαν μὲ φόβο καὶ χαρὰ μεγάλη».

Ἐγὼ νομίζω καὶ πάλι ὅτι τὸν φόβο ἔχει ἀκόμη ἡ Μαρία Μαγδαληνὴ καὶ οἱ ἄλλες γυναῖκες, ἐνῶ ἡ Θεομήτωρ ἀπέκτησε τὴ μεγάλη χαρὰ, γιατί κατενόησε τὰ χαρμόσινα λόγια τοῦ ἀρχαγγέλου τὰ ὁποῖα πίστευσε καὶ ἀπὸ τὰ τόσα ἀξιόπιστα γεγονότα, τοῦ σειμοῦ, τῆς μετάθεσης τοῦ λίθου, τοῦ ἄδειου τάφου, τῶν ἄλυτων ἐνταφίων, ἀδειανῶν ἀπὸ τὸ σῶμα.

Καὶ τέλος πρώτη ἡ Θεοτόκος ἀναγνώρισε τὸν ἀναστάντα καὶ προσέπεσε στὰ πόδια του καὶ ἔγινε ἀπόστολος πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, ὅταν ἐπιστρέφοντας ἐμφανίσθηκε ὁ Ἰησοῦς στὶς μυροφόρες, λέγοντας τό: «Χαίρετε».

(Ἀπόσπασμα ὁμιλίας τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ)

Πηγή: agiazoni.gr